

Balma de les mules

Casserres

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A la riera de Clarà
Emplaçament	Per arribar-hi cal situar-se en el punt on la Ctra. BV-4132 creua la riera de Clarà.
Alçada:	510

Coordenades:

Latitud:	42.03059
Longitud:	1.83848
UTM Est (X):	403851
UTM Nord (Y):	4653825

Classificació

Número de fitxa	08049 - 11
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Prehistòric Paleolític Edats dels Metalls
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	No s'han fet campanyes d'excavació i es desconeix en gran part el seu estat de conservació
Protecció	Inexistent
Número inventari	Si, CCAA 11743
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08048A00300011
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dl., 02/04/2012 - 02:00

Descripció

Possible hàbitat en una balma de grans dimensions, amb més de 50 metres de longitud, i una alçada mitja d'un metre; constituïda per importants blocs. Superposat a diverses capes de còdols, és visible davant de la balma de restes d'un estrat d'ocupació antròpica, de color vermellós, compost de terra cremada i cobert per un altre estrat de cendres.

Observacions:

Les balmes o baumes són cavitats allargades i no gaire profundes retallades per l'erosió de l'aigua en un cingle o vessant rocós on penetra la claror, que faciliten, en absència de cavitats o coves, la protecció per l'home.

La seva formació és el resultat d'un llarg procés erosiu que va iniciar-se fa cinc cents milions d'anys a la Depressió Central que llavors ocupava els contraforts de la Serralada Herciana d'on formava part l'antic Massís de l'Ebre. Durant milions d'anys els rius van anar erosionant aquesta vella serralada aportant cap el mar una gran quantitat de material, fins que aquesta va desaparèixer. Les terres que formen l'Alt i el Baix Berguedà van quedar submergides pel mar i en el fons s'hi van anar dipositant capes de sediments que es van consolidar fins a convertir-se en roca.

Fa setanta milions d'anys aproximadament com a resultat del moviment de la tectònica de plaques el fons rocós d'aquest mar va rebre una pressió molt forta fins a fer-los emergir que és el que coneixem com l'Alt Berguedà i per tant el mar es va anar enretirant deixant només coberta per les aigües la comarca del Baix Berguedà. El procés erosiu de les roques de l'Alt Berguedà va iniciar-se novament i igual que amb el Massís de l'Ebre, els rius van arrencar, transportar i dipositar els sediments en el mar del Baix Berguedà, fins que fa cinc milions d'anys aquest mar residual va començar a retrocedir fins a desaparèixer. Els agents erosius durant aquests últims milions d'anys han configurat el paisatge actual.

Història

Notícies facilitades per Jaume Bernades, director del Museu de Solsona, als autors de l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya.

No s'ha realitzat cap excavació arqueològica que permeti identificar millor la tipologia del jaciment ni el seu marc cronològic.

Bibliografia

AAVV (1991). Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona.

BUSQUETS COSTA, Francesc (2006). Memòria de la prospecció arqueològica superficial i estudi del patrimoni cultural (arqueològic i arquitectònic) pel projecte enllaç entre C-16 i Casserres. Novembre 2005 /juny 2006. Departament de Cultura de la Generalitat. Inèdita.

RIBA, Oriol (1997) Diccionari de Geologia. Ed. Enciclopèdia Catalana.

